

afløst af bestemmelserne i de to lovforslag og af de nye vejvedtægter, vil det være sigtsmæssigt, at de to lovforslag gennemføres samtidig.

Loven skal efter forslaget — foruden i Københavns kommune — have gyldighed i kommuner, for hvilke der er tilvejebragt vejvedtægt efter reglerne i lov om private fællesveje, d.v.s. kommuner, der har en samlet bebyggelse med mere end 1.000 indbyggere samt andre kommuner, der har tilvejebragt vejvedtægt, jfr. § 12 i forslag til lov om private fællesveje.

Der opnås herved, at reglerne om vejbidrag i de enkelte kommuner bliver ensartede.

I øvrigt henvises med hensyn til hovedpunkterne i lovforslaget, grunden til dets fremsættelse og udvalgsbehandlingen til udvalgets betænkning.

Med hensyn til de fra myndigheder og organisationer indhentede erklæringer over udvalgets betænkning, henvises til de almindelige bemærkninger til forslaget til lov om private fællesveje.

Vejlovsudvalgets udkast er i princippet tiltrådt af de hørte myndigheder og organisationer, og der er, som det vil fremgå af bemærkningerne til de enkelte bestemmelser, i vidt omfang taget hensyn til disses erklæringer.

Forslaget er omformuleret i betydeligt omfang i forhold til udkastet, hvorfor man i forslaget har optaget udvalgets bemærkninger med de fornødne redaktionelle ændringer.

Endvidere er visse af bestemmelserne i udkastet (§§ 10—12) optaget i det samtidig forelagte forslag til lov om ændring af lov om offentlige veje.

Til brug for sammenligning mellem nærværende forslag og udvalgets udkast er i bilag I forslagets nummerering sammenholdt med udkastets nummerering, ligesom man i bemærkningerne til de enkelte paragraffer har angivet den til paragraffen svarende bestemmelse i udkastet.

Af de under udarbejdelsen af lovforslaget foretagne ændringer i forhold til udkastet skal særligt fremhæves følgende:

Man har undtaget hovedlandeveje fra forslagets bestemmelser, jfr. § 2, stk. 1.

Det i udkastets § 4, stk. 1, omhandlede administrationstillæg til det vejbidrag, som de private skal betale til anlæg m. v. af offentlige veje, er i forslagets § 4, stk. 5, forhøjet fra 5 til 9 pct. Forhøjelsen, der er ønsket af de kommunale organisationer, er begrundet med, at de 5 pct. ikke giver en rimelig dækning af de pågældende vejudgifter.

I forslagets § 8 har ministeriet fundet det rimeligt at indføre en begrænsning i baners og lufthavnens bidragspligt i erkendelse af, at disse anlæg i mange tilfælde, f. eks. ud for sporarealer, er af-

skåret fra at udnytte anlæggets beliggenhed ved vejen. Synspunktet har som nævnt i betænkningen side 55 fundet udtryk i § 4 i den københavnske gadelov af 14. december 1857, samt en række vejvedtægter, udformet med gadeloven som forbillede. Den foreslåede bestemmelse svarer til reglen i § 6, stk. 2, i lov nr. 140 af 25. marts 1970 om vintervedligeholdelse og renholdelse af veje.

Man har ment at kunne se bort fra de i betænkningen side 59 anførte principielle betænkeligheder mod adgang for vejbestyrelsen til at pålægge grundejerne at optage lån til udredning af vejbidrag. Det var udvalgets synspunkt, at det burde være kommunerne og ikke grundejerne, der skulle finansiere offentlige vejanlæg, idet anlæg m. v. af sådanne veje måtte karakteriseres som en offentlig opgave. Da udviklingen på lånemarkedet siden betænkningens afgivelse i 1964 hyppigt har gjort det vanskeligere for kommunerne end for grundejerne at opnå lån, og da grundejernes reelle interesse først og fremmest vil være at undgå kontant udredning af de ofte ret store vejbidrag, er forslagets § 14 udformet således, at grundejerne blot har krav på adfragsvis betaling af vejbidrag over en vis størrelse, men således at afdrag og forrentning enten kan ske til kommunen eller til et privat pengeinstitut. Man har herved inddraget et ønske fra indenrigsministeriet samt en række kommunale organisationer.

Samtidig er maksimalrentebestemmelsen i udkastets § 8, stk. 2, ligeledes i overensstemmelse med ønsker fra kommunal side ændret; vejbidragene foreslås i § 15 forrentet med en rente, der ikke kan overstige en sats, fastsat af ministeren for offentlige arbejder efter forhandling med indenrigsministeren.

Der er ved udarbejdelsen af forslaget ikke taget hensyn til følgende principielle ønsker, fremsat fra organisationer m. v.:

Spørgsmålet om adgang for kommunerne til at medregne arealudgifter blandt de anlægsudgifter, som efter forslaget helt eller delvis skal afholdes af grundejerne efter § 3, er rejst af Købstadforeningen, Foreningen for Bymæssige Kommuner, Stads- og Havneingeniørforeningen, Foreningen af Byrådssekretærer og Kæmnerforeningen. Da arealerhvervelser ved udvidelse af bestående veje ofte vil være motiveret i hensynet til den gennemgående trafik og i mindre grad i grundejerinteresser, og da arealerstatninger ved anlæg af nye veje som offentlige ofte vil bortfalde som følge af den værdiforøgelse, vejanlægget tilfører den berørte ejendom, har man ikke ment at burde stille forslag om ændring af de regler, der efter praksis gælder på området. Det er herefter fortsat